

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Перник, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАЛИН К. БАТАЛСКИ

Членове: АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-
АЛЕКСОВА
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
в присъствието на прокурора Анита Бл. Джамалова
като разгледа докладваното от АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-АЛЕКСОВА
Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221700600031 по описа за
2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.327 и чл.328, гл. XXI „ВЪЗЗИВНО ПРОИЗВОДСТВО“ от НПК, образувано по подадена въззивна жалба

ОТ: Х. П. Х.,

с постоянен адрес: *** и

настоящ адрес: ***,

подсъдим по НОХД № 00770/2021год. по описа на Пернишки районен съд,

ПРОТИВ: ПРИСЪДА № 13 /24.11.2021 год., постановена по

НОХД № 00770/2021 год. по описа на Пернишки районен съд.

С обжалваната ПРИСЪДА от 24.11.2021г., подсъдимият Х. П. Х. – роден на *** в ***, с постоянен адрес: *** и настоящ адрес: ***, българин, български гражданин, *** образование, неженен, работи като ***, неосъждан, с ЕГН: *****, е признат **ЗА ВИНОВЕН** в това, че на *** в ***, в парк ***, по хулигански подбуди, чрез нанасяне на удар с твърд предмет в областта на главата, причинил на А. И. А. средна телесна повреда, изразяваща се в мозъчно сътресение за няколко минути, представляващо разстройство на здравето, временно опасно за живота, поради което и на основание чл.131, ал.1, т.12, пр.1-во, вр. чл.129, ал.2, пр.6, вр. ал.1, вр. чл.54 от НК, от НК е осъден на наказание

„ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА” за срок от 2/две/години. На основание чл.66, ал.1 от НК изпълнението на така наложеното наказание е отложено за срок от 3/три/ години, считано от датата на влизане в сила на присъдата;

- **Е ОСЪДЕН ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на ОД на МВР Перник сумата от 234,00 лева /двеста тридесет и четири лева/, представляваща направени разноски в хода на досъдебното производство, както и сумата от 170лв./сто и седемдесет лева/ в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд-Перник за направени разноски в хода на съдебното следствие;

- **Е ОСЪДЕН ДА ЗАПЛАТИ** на частния обвинител А. И. А., с ЕГН ***** сумата от 800 лв./осемстотин лева/, представляваща разноски за заплатено адвокатско възнаграждение на повереника.

Подсъдимият Х. П. Х. в срока по чл. 319 от НПК е депозирал жалба против така постановената присъда, с искане да бъде признат за невиновен и да бъде оправдан по така повдиганото му обвинение, тъй като присъдата била неправилна и незаконосъобразна поради нарушение на материалния и процесуалния закон и неправилна преценка на събраните доказателства, в резултат на което незаконосъобразно с оглед установената фактическа обстановка, съдът е приел, че са налице безспорни доказателства, че е извършил престъпление по чл. чл.131, ал.1, т.12, пр.1-во, вр. чл.129, ал.2, пр.6, вр. ал.1 от НК. Твърди се, че липсва точен и аргументиран правен анализ на доказателствата, като се изтъкват само тези, които са в интерес на обвинението и се отхвърлят тези, които са в защита на подсъдимия. Намира, че не е доказано категорично състоянието на пострадалото лице и дали същото отговаря на квалификацията по чл. 129 НК. Изтъква се, че никъде в присъдата не е обсъдено едно доказателство – телефонен разговор между приятелите на пострадалия и дежурния полицай, в който разговор никъде не се споменавало за лице, изпаднало в безсъзнателно състояние. На последно място счита, че не е доказано по несъмнен начин, че причиненото увреждане е извършено по хулигански подбуди.

В подробно изложените съображения с направен разбор на доказателствения материал, събран пред първоинстанционния съд, жалбоподателят счита, че са останали множество неизяснени въпроси относно действителната фактическа обстановка за авторството на деянието, което били довели до погрешно убеждение у съда за виновността на подсъдимия. От мотивите на постановената присъда не ставало ясно как е извършено деянието, което го квалифицира в причиняване на увреждане по хулигански подбуди. Съдът не бил обсъдил и състоянието на афект при подсъдимия Х.Х., който бил провокиран от надраскване на колата му в предишни дни, както и че частният обвинител, отдалечавайки се, е отправил подигравателни реплики по отношение на подсъдимия, с което тъжителят бил допринесъл за вредоносния резултат, което довело до постановяване на порочна присъда, подлежаща на отмяна.

РП - Перник не е изразила становище по жалбата на подсъдимия Х. П. Х..

В открито съдебно заседание жалбоподателят, чрез защитника си иска да бъде отменена изцяло присъдата на първоинстанционния съд. Сочи, че съдът не е обосновал

критерия, по който е определил кои свидетели казват истината и кои не. В предоставения запис от телефонен разговор с полицията не се споменавало за тежко пострадало лице, както и не е поискана специална помощ за същото. Подсъдимият Х. П. Х. в хода на съдебното следствие поддържа казаното от защитника му и моли да бъде отменена присъдата и да бъде признат за невиновен.

В открито съдебно заседание в хода на съдебните прения повереникът на частния тъжител счита оплакванията в жалбата за неоснователни и недоказани с оглед събрания доказателствен материал, от който било видно и се доказвала виновността на подсъдимия и моли да бъде отхвърлена подадената жалба и потвърдена присъдата на РС Радомир, като правилна и законосъобразна.

Пернишкият окръжен съд, след като разгледа обжалваното решение с оглед доводите на страните и служебно по реда на чл.313 и 314 от НПК установи следното:

Подсъдимият Х. П. Х. е роден на *** в ***. Живее в ***, общ. ***, Същият е *** образование. Работи в ***, на длъжност ***. Не е осъждан.

На ***, около 22:30 часа, на паркинг, намиращ се зад сградата на ***, в близост до фитнес площадка на ***, частният обвинител А. И. А. бил в компанията на свидетелите С.В.Р., Р.Р.В., К.П.Б. и А.Р.С.. Петимата се познавали помежду си и докато разговаряли, били застанали до лек автомобил марка „Мазда“, модел „6“ с рег.№ ***, собственост на св. Р.В.. В близост до тази кола бил паркиран друг лек автомобил марка „Форд Фокус“ с рег. № ***, тъмен на цвят, собственост на подсъдимия Х.. Към този момент последният бил в компанията на свидетелите В. Б. С. и Ю. В. Й. в заведение, намиращо се в близкия градски парк. По време на разговора със своите познати свидетелят А.А. се подпрял на „Форд Фокуса“ с рег. № ***. През това време в близост до компанията на пострадалия, на пейка в парка, били свидетелите К.Б.Б. и Д.А.Д.. В един момент към тях се присъединил подсъдимия Х. П. Х.. Забелязвайки, че момче от компанията стои облежнато на автомобила му, подсъдимият Х. се подразнил и се насочил към групата, за да му направи забележка. Застанал в близост до събралите се момчета и се закарал на А.А., че ако не се махне веднага от автомобила му „ще стане страшно“ и „че ще му избие зъбите“. Тонът му бил висок, заплашителен и агресивен. Опитвайки се да избегне конфликт, А.А. заявил със спокоен тон, че не желае спорове и неприятности и че ще се махне от автомобила. Пострадалият предприел действия за отдалечаване от автомобила на Х. Х., като заедно със свидетеля С.Р. си тръгнали от мястото, насочвайки се в посока към сградата на ***. В това време, подсъдимият Х. отворил вратата на автомобила си и извадил от нея твърд предмет, наподобяващ на бухалка, с който подгонил двете отдалечаващи се лица. Забелязвайки действията на Х. Х., свидетелят Р. и частният обвинител се затичали, но последният се подхлъзнал и паднал на земята. Подсъдимият настигнал А.А., като в момента, в който пострадалият се изправял, Х. Х. замахнал с носения от него твърд предмет, нанасяйки му удар в областта на лявото бедро, в резултат на който А.А. се свил от причинената му болка. Подсъдимият нанесъл и втори удар в областта на главата на А.А., след който пострадалият паднал на земята и изпаднал в безсъзнателно състояние. Възприемайки случващото се свидетелите Р.В., К.Б. и А.С. се отправили към А.А., с управлявания от първия лек автомобил „Мазда“ с рег.№ ***. След като доближили до намиращия се на земята частен обвинител, възприели, че той лежи на земята със затворени очи и не е контактен.

Свидетелите Р.В. и С.Р. сигнализирали за случая на тел. 112. Същевременно с намерение да се окаже своевременна помощ на пострадалия, с помощта на свидетеля С. и на свидетеля Б., А.А. бил качен на задната седалка на автомобила на св. В., за да го транспортират до близко лечебно заведение. Частният обвинител бил в отпуснато състояние и бил придържан по време на придвижването до МБАЛ ***.

Непосредствено при пристигането на лекия автомобил „Мазда“ на паркинга на Спешното отделение, А.А. се свестил. Слязъл от автомобила с помощта на свидетелите, които подкрепяйки го, го въвели в приемния кабинет, за да бъде прегледан. При извършения медицински преглед, на А.А. била поставена диагноза „Мозъчно сътресение, без открита вътречерепна травма“. Частният обвинител бил приет незабавно за стационарно лечение в Неврологично отделение на МБАЛ ***, където бил лекуван до изписването му на ***.

По делото са събрани всички доказателства, необходими за всестраниното му изясняване. Въз основа на тях, след направен съвкупен и обстоен анализ, районният съд е установил точно фактическата обстановка. Направените правни изводи са правилни. В тази насока следва да се подчертае, че първостепенният съд в пределите на своята компетентност, по реда и със средствата, предвидени в НПК, е взел всички мерки за разкриване на обективната истина. Постановил е решението си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранино и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Изпълнил е задължението си по чл.378, ал.4, т.1 вр. с 305, ал. 3 НПК, като в мотивите е посочил установените обстоятелства, доказателствата, които ги подкрепят и е изложил правните си изводи. Посочил е и съображенията си по отношение кредитирането на събрания по делото доказателствен материал, неговата относимост към решаването на делото по същество и противоречията, както и всички факти релевантни към наказателната отговорност на подсъдимия Х. П. Х.. Посочил е точно въз основа на кои доказателства ги е приел за установени и защо. Всички доказателства са приобщени към доказателствения материал с допустими от процесуалния закон средства, без съществени нарушения на процесуални правила. Неоснователни са доводите на защитата на подсъдимия, развити в жалбата и съдебно заседание, че първоинстанционният съд неправилно и необосновано е приел за достоверни показанията на една част от свидетелите, а не е кредитирал показанията на други. Районният съд е обсъдил поотделно показанията на всички разпитани пред него свидетели, обяснил е на кои дава вяра и защо и на кои не, включително и касателно фактите изложени от подсъдимия. Всички гласни доказателствени средства са съпоставени помежду си и с останалите събрани доказателства, а с направените правни и фактически изводи настоящата инстанция се солидаризира.

С оглед изложените във въззивната жалба и съдебните прения доводи, следва да се отбележи следното:

Изложеното пред настоящата инстанция възражение на защитника на подсъдимия Х. П. Х. относно неправилното кредитиране на свидетелските показания се явява неоснователно, тъй като съгласно чл.117 от НПК със свидетелски показания могат да се установяват всички факти, които свидетелят е възприел и които допринасят за разкриване на обективната истина, стига лично да са възприети. Доказателствата и доказателствените средства нямат предварително установена сила. Предвидените в НПК способности за установяването на данните по делото са равностойни по доказателствената им сила, стига да са събрани по реда на НПК и да са достоверни. Така, че не е от значение дали един подлежащ на доказване факт се установява с гласно доказателствено средство или по друг процесуален способ. Показанията на кредитираните гласни доказателствени източници ведно с писмените доказателства и доказателствени средства съставляват онова цяло, от което може да се направи категоричния извод за авторството от страна на подсъдимия Х. П. Х. на инкриминираното деяние. За първостепенния съд не е съществувала пречка,

посредством разпитите на свидетели - очевидци и свидетели, които са възприели инкриминираното деяние непосредствено след извършването му, да провери посочените в обстоятелствената част на частната тъжба обстоятелства, а оттук и за установяване на тези факти, свързани с установяване на инкриминираното деяние – нанасяне на средна телесна повреда /в този смисъл Решение № 301 / 21.10.2014 по дело № 946 / 2014 на ВКС, НК, III н.о./. Ето защо, кредитираните от първоинстанционния съд свидетелски показания може да се ползват като годно доказателствено средство, тъй като това е законово допустимо, съгласно чл.118, ал.1, т.3 от НПК, а и по делото не се констатира заинтересованост или предубеденост на тези свидетели при даването на свидетелски показания.

В този смисъл доводът на районния съд, че защитната теза на подсъдимия Х. П. Х. е изолирана и не се подкрепя от други надлежни доказателства, както и некредитирането на свидетелските показания на свидетелите Ю.Й., В.С. и К. Б. в частта относно механизма и средството на престъплението на основание, че противоречи на останалия доказателствен материал, е правилен.

При всичко това е установено по несъмнен начин, че подсъдимият Х. П. Х. е извършил престъплението, за което е обвинен при фактическа обстановка, която напълно се възприема от настоящата инстанция.

При така изяснената фактическа обстановка, районният съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи относно авторството и правната квалификация на инкриминираното деяние.

Квалификацията на извършеното от подсъдимия престъпление е точна.

При тези изводи, Пернишкият окръжен съд не намира основания за отменяне или изменение на обжалваното решение в частта, с която подсъдимият Х. П. Х. е признат за виновен по предявеното му обвинение.

Направеното с въззивната жалба възражение за липса на изложени мотиви от първоинстанционния съд за наличието на състояние на афект у подсъдимия Х.Х., провокирано от пострадалия А.А. с отправяне на подигравателни изрази, настоящият въззивен състав счита за неоснователно поради следните съображения: съдебната практика е изяснила особеността на деянието, извършено в състояние на силно раздразнение. Този въпрос е фактически, а не медицински и се изяснява с всички доказателства, а не само въз основа на обясненията на подсъдимия или на част от доказателствата, респ. следва да се прецени цялостното му поведение преди и по време на деянието (Р-162-00- III НО, Р1155-84- II НО). Силното раздразнение представлявала силно душевно вълнение, мощен изблик на чувства, емоционален процес, предизвикан от определен дразнител, който протича бурно и обичайно има характер на краткотрайно избухване, надхвърлящо обичайното раздразнение. То се отнася за бурна нервна реакция, възникнало непосредствено след упражнено насилие, тежка клевета или друго противозаконно действие, при което деецът не е в състояние и няма време да обмисли спокойно своето поведение. Това състояние възниква спонтанно, като непосредствена реакция на току-що извършено от пострадалия противозаконно действие. При него чувствата завладяват до такава степен съзнанието на дееца, че волята му се подчинява на тях. Волевата му способност да ръководи постъпките му не е изключена, а само значително отслабена, отслабени са и задръжките и стеснена е разсъдъчната дейност. С оглед изложеното и въз основа на събрания доказателствен материал не би могъл да се направи логичния извод, че при подсъдимия Х. П. Х. са били налице елементи на физиологичния афект, респ. същият е могъл спокойно да разсъждава и да взема правилни решения, поради което и не е действал в състояние са силно раздразнение, респ. чл.132 от НК е неприложим.

В този аспект е безпредметно да се изследва въпросът дали състоянието е предизвикано от пострадалия със средствата, посочени в закона - насилие, тежка обида, клевета или друго противозаконно действие, от което са настъпили или е било възможно да настъпят тежки последици за виновния или неговите близки

При определяне на наказанието, районният съд е отчел обстоятелствата, имащи значение за постигане на целите на индивидуалната и генералната превенция, като наложеното наказание на подсъдимия Х. П. Х. според настоящия съдебен състав не се явява несправедливо.

Изложените съображения налагат извода, че обжалваната присъда е обоснована, законосъобразна, постановена при спазване на процесуалните правила и наложеното наказание е справедливо, поради което за въззивния съд липсват основания за нейното изменение или отменяне.

Правилно и в съответствие със закона, районният съд е присъдил направените разноски и съответната държавна такса.

С оглед изхода на делото подсъдимият Х. П. Х. следва да понесе и разноските за адвокатско възнаграждение, направени от пострадалия А.А., конституиран в производството като частен обвинител и граждански ищец пред въззивния съд в размер на 800.00 лв. /видно от приложения договор за правна защита и съдействие от 16.03.2022 г./ за които има реално доказателство за извършено плащане.

Водим от всичко изложено и на основание чл. 334, т. 6 от НПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 13 от 24.11.2021г., постановена по НОХД № 770 / 2021г. по описа на Районен съд – Перник.

ОСЪЖДА Х. П. Х. с постоянен адрес *** и настоящ адрес - ***, и ЕГН***** **ДА ЗАПЛАТИ** на А. И. А., с ЕГН***** и адрес *** сумата в размер на 800.00 / осемстотин/ лева, представляваща направени разноски от частния обвинител и граждански ищец във въззивното производство за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване и протест по аргумент от чл. 346 от НПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____